

REMBRANDT LICHT

Rembrandt licht is een klassieke belichtingstechniek voor portretfotografie. Indien goed uitgevoerd, zal het hoofdlicht de zijkant van het gezicht volledig belichten, doch de tweede helft van het gezicht valt in de schaduw behalve een lichte vlek met een driehoekige vorm ter hoogte van het oog. De slagschaduw van de neus zorgt voor dit effect. De mondhoek valt in de schaduw van de neus.

De techniek om dit te bereiken is als volgt.

Het hoofdlicht kan een studioflitser zijn of het licht doorheen een raam dat boven het model staat. Het hoofdlicht valt met een hoek van ongeveer 45° naar het gezicht en staat met een hoek van 45° zijwaarts tussen de camera en het model. Deze positie zorgt ervoor dat de neus een slagschaduw maakt richting de mondhoek en slechts een lichtvlek in de vorm van een driehoek valt op het oog.

Om dit te bereiken moet het model recht naar de camera kijken en het hoofd slechts minimaal kantelen volgens de aanwijzingen van de fotograaf. Het is millimeter werk!!!

Het hoofdlicht moet op de juiste hoogte en afstand van het model geplaatst worden. Hoe dichterbij het model, hoe zachter het licht en hoe zachter de schaduwen. Hoe verder de lichtbron, hoe harder het licht en hoe harder de schaduwen. De sterkte van het hoofdlicht bepaalt de belichtingsinstelling van de camera (combinatie van ISO, diafragma, sluitersnelheid).

Eens het hoofdlicht goed afgesteld is, wordt de schaduwkant van het gezicht opgelicht. Dit kan met een reflectiepaneel, dat zo dicht mogelijk bij het model geplaatst wordt voor maximale oplichting en het zachtste licht.

Voor meer controle wordt een tweede flitser ter hoogte van het model en aan de schaduwkant geplaatst. De hoek van de invulflitser tov de camera en het model is initieel 45° en kan desgewenst gewijzigd worden om de beste verlichting te krijgen. De lichtsterkte van de invulflits wordt typisch 1.5-2 stops minder dan het hoofdlicht ingesteld om het typische driehoekige lichtvlekje op het gezicht behouden. Tenslotte wordt een derde lichtbron gericht op de achtergrond zodat het minimaal zichtbaar blijft achter het model. Het Rembrandt licht wordt meestal toegepast met een redelijk donkere achtergrond. Let op dat het licht van de derde lichtbron geen strooilicht produceert naar het model. Het mag slechts de achtergrond verlichten. Dit strooilicht wordt vermeden

door bijvoorbeeld een zwart scherm tussen dit derde licht en het model te plaatsen. Om de achtergrond egaal te belichten worden vaak twee identieke symmetrisch opgestelde lichtbronnen gericht naar de achtergrond.

Een vierde spotlamp kan achter het model gezet worden voor bijkomende verlichting op het haar en de schouderpartij. Dan komt het model nog mooier los van een donkere achtergrond, zeker met donker haar en/of donkere kledij ten opzichte van een donkere achtergrond.

De afstand tussen model en achtergrond, de kleur en motieven van de achtergrond, de sterkte van zijn belichting en de keuze van de lens spelen een enorme rol bij de weergave van de achtergrond. Standaard lenzen (35-50 mm) versus tele lenzen (70-200 mm) vertonen een erg verschillende weergave van de achtergrond.

Om gezichtsvervormingen te minimaliseren kiest men het best kleine tele lenzen (70-100 mm). De millimeter waarden zijn uitgedrukt als kleinbeeld equivalenten.